

[Udenrigsministeren.]

om papuaerne — som er den indfødte befolkning i Vest Ny Guinea — får adgang til at udøve selvbestemmelsesret inden et år. Overenskomsten vedrørende Vest Ny Guinea er en overenskomst sluttet mellem den tidligere kolonimagt Holland og en af Hollands andre tidligere kolonier, den nu selvstændige stat Indonesien. Det er altså to selvstændige lande, som har sluttet overenskomsten. Denne overenskomst har de derefter ønsket af forelægge for De Forenede Nationer, og De Forenede Nationer har tiltrådt den. Overenskomsten går ud på, at administrationen af Vest Ny Guinea overdrages fra Holland til FN og derefter fra FN til Indonesien pr. 1. maj 1963.

Det specielle spørgsmål, det ærede medlem rejste, spørgsmålet om, hvilken adgang papuaerne, som altså er indbyggerne i dette område, har eller får — eller har fået sikkerhed for — til at udøve deres selvbestemmelsesret, må jeg besvare derhen, at Indonesien har påtaget sig forpligtelsen til inden udgangen af 1969 at give befolkningen adgang til at udøve selvbestemmelsesretten. Nu er det muligt, at det ærede medlem vil synes, det er en lidt spinkel garanti. Jeg kan derfor yderligere oplyse det ærede medlem om, at i tiden indtil afstemningen finder sted, vil en FN-stab opholde sig i Vest Ny Guinea, hvor den i overensstemmelse med aftalen mellem Holland og Indonesien og i samarbejde med de indonesiske myndigheder skal bistå og forberede den fremtidige folkeafstemning. Jeg synes, man i forbindelse med det, der er sket her, måske nok kan have visse kritiske bemærkninger og nære en og anden bekymring med hensyn til en lidt langsom udøvelse af selvbestemmelsesretten, men man skal dog samtidig erindre, at det drejer sig om en befolkning, hvis langt overvejende flertal lever på et meget primitivt stade. Jeg synes derfor, man må have lov til at udtrykke glæde over, at FN har kunnet medvirke til at finde en løsning på en konflikt, som — hvis der ikke var kommet en løsning — meget vel kunne have ført til åben krig mellem Holland og Indonesien, og ingen kan vide, hvordan den videre udvikling i det fjerne østen derefter ville være foreløbet.

Det ærede medlem hr. Iver Poulsen spurg-

te desuden, hvordan det gik med fiskerigrænsen ved Færøerne og Grønland.

For så vidt angår Færøerne, er stillingen den, som det ærede medlem ved, at vi har opsagt 1959-aftalen med henblik på at etablere 12 mile grænsen, således at 12 mile grænsen også kan bringes i anvendelse over for de britiske fiskere, som i dag i henhold til velerhvervede rettigheder har en særlig adkomst til at fiske mellem de 6 og 12 sømil. Vi har endnu ikke optaget forhandlinger med englænderne herom, men under mit ophold i London kunne jeg meddele den britiske landbrugsminister, at vi ville være klar til at optage forhandlinger i løbet af 1½-2 måneder, og jeg regner med, at så kommer de i gang.

For Grønlands vedkommende er der ikke sket nogen ændring. De interesserede ministerier overvejer i øjeblikket, hvorledes man skal bære sig ad med at få gennemført en 12 mile grænse for Grønlands vedkommende. Men det er jo ikke sådan, at vi blot kan udstede en deklaration om, at nu gælder 12 mile grænsen — og så sker der ikke mere. Også i forbindelse med Grønland har andre lande velerhvervede rettigheder, som gør, at vi må underrette dem om eventuelle overgangsbestemmelser, og hvad der i øvrigt kan blive tale om.

Jeg må så vende tilbage til det ærede medlem hr. Morten Lange, fordi det ærede medlem — som vist i mellemtiden er gået ud for at hvile sig — stillede mig et spørgsmål om Cuba. Det ærede medlem nævnte de amerikanske foranstaltninger over for Cuba. Som det er det ærede medlem bekendt, har jeg allerede i det udenrigspolitiske nævn givet en redegørelse, men af hensyn til tingets øvrige medlemmer vil jeg gerne understrege, at der her er tale om to spørgsmål.

For det første overvejer den amerikanske regering foranstaltninger med henblik på at begrænse dels sejladsen med våben til Cuba, dels sejladsen mellem østbloklandene og Cuba. Foranstaltninger tænkes gennemført over for skibe fra alle lande. De planlagte bestemmelser har været omtalt i pressen, så jeg finder ikke anledning til at gentage dem her, men jeg vil gerne pege på, at de endnu ikke er endeligt udformet og følgelig altså heller ikke trådt i kraft.